

PERSBERICHT

Kader Attia

Repairing the Invisible

31.03... 01.10.2017

Kader Attia, *Reflecting Memory*, 2016, video still, courtesy the artist, Galerie Nagel Draxler, Lehmann Maupin, Galerie Krinzinger and Galleria Continua © the artist, photograph: Kader Attia

S.M.A.K. nodigt de Frans-Algerijnse kunstenaar Kader Attia uit ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de afstudeerrichting Textielontwerp aan KASK/School of Arts van HoGent. Met de tentoonstelling *Repairing the Invisible* toont de kunstenaar voor het eerst een installatie van oude stoffen die hij tijdens zijn vele reizen naar Afrika verzamelde en die alle handmatige reparaties vertonen. De traditionele herstelling, het inherente proces van toe-eigening, uitwisseling en aanvaarding, ligt aan de basis van Attia's langdurige onderzoek naar noties van trauma en herstel in onze geglobaliseerde samenleving via het concept 'Repair'. Gelijkaardige herstellingen nemen verder de ruimtes in. Ook de video *Réfléchir La Mémoire*, waarvoor de kunstenaar in 2016 de Prix Marcel Duchamp ontving, kent met deze tentoonstelling ook haar Belgische première.

"Het kostte me meerdere jaren, na langdurige observatie van een gerepareerde Congolese stof van de Kuba-stam Nchakokot, voor ik begreep hoe reparatie vooral een anonieme signatuur is. Die van een individu gericht aan de sociale groep waartoe hij behoort, die zijn onbevongen verhouding toont met wonden, met andere woorden, met het verloop van tijd.

Sinds mensenheugenis worden gescheurde stoffen hersteld met soms een klein stukje, soms een groot, soms perfect geïntegreerd in de stof in eenzelfde kleurnuance, of integendeel, volledig in contrast met het kleurenpalet van de stof. Ze zijn getekend door herstellingen die het omgekeerde vertegenwoordigen van wat de westerse moderniteit altijd heeft verdedigd sinds de opkomst van de Verlichting. Repareren betekent, etymologisch, in de westerse cultuur, 'terugkeren naar de oorspronkelijke staat', dus de wonde ontkennen. In traditionele, Afrikaanse, Aziatische en zelfs premoderne westerse samenlevingen betekende repareren tonen dat de wonde werd behandeld, evenveel belang hechten aan de herstelling als aan de wonde zelf, kortom, het beschadigde een tweede leven geven.

Dit is de reden waarom gerepareerde stoffen voor mij niet enkel een studieobject zijn maar ook een vorm van creatie. Al jaren verzamel ik deze zeer oude stoffen, die ik voornamelijk vond in Afrika, waar ik regelmatig werk van Algiers tot in Dakar. Ik presenteer ze vandaag in deze tentoonstelling omdat de reparaties van deze stoffen ons in stille dingen leren die we zijn verloren, dit universum waaraan we zijn onttrokken en dat we proberen uit te wissen... We zijn doordrongen van illusoire overtuigingen zoals die van de superioriteit van de technologie over traditionele culturen.

Herstel belichaamt elk politiek belang dat de diverse uitwisselingen van onze samenlevingen articuleert, aangezien politiek betekent 'samen leven': tussen mensen, de banden van individuen met de groep waartoe ze behoren, de ontkenning en misschien zelfs de toekomst, gezien ze de facto belichaamt dat het verleden zich opnieuw afspeelt in de toekomst (een voltooid toekomstige tijd).

De traditionele herstelling heeft altijd het verloop van de tijd geregistreerd door het te aanvaarden via het reliëf, soms via de kleur of via de subtiliteit van het gemarkeerde detail dat de wonde verbergt om haar te onthullen (soms zelfs door het toe-eigenen, of 'kannibaliseren' (om deze term van Oswald de Andrade te gebruiken) van de restanten van een andere cultuur) – alsof we ermee zouden moeten leven, aanvaarden, niet ontkennen; dat is wat onze huidige samenleving ongetwijfeld zou moeten leren van deze alledaagse voorwerpen: een metafysica van het alledaagse. Omdat ze ons opnieuw verbinden met het deel van onszelf dat nooit echt is verdwenen..."

Kader Attia, 27 maart 2017

Kader Attia (°1970, Seine-Saint-Denis) leeft en werkt in Berlijn en Parijs. Hij had recente solotentoonstellingen in Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main, Duitsland (2016); Musée Cantonal des Beaux Arts, Lausanne, Zwitserland (2015); KW Institute for Contemporary Art, Berlijn (2013); Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris (2012); The Institute of Contemporary Art, Boston, MA (2007) en Musée d'Art Contemporain de Lyon, Frankrijk (2006). Hij nam deel aan Documenta 13, Kassel, Duitsland (2012), Moscow Biennale (2011), Biennale of Sydney (2010) en Biennale di Venezia (2003). In 2016 was hij laureaat van de Prix Marcel Duchamp. Kader Attia werd ook geselecteerd voor de internationale tentoonstelling "Viva Arte Viva" van de 57ste editie van de Biennale di Venezia (2017).

Deze tentoonstelling in S.M.A.K. loopt samen met *Rechts/Averchts* in het Design museum Gent. In het kader van EXTRA, met de steun van het Institut français en de Culturele Dienst van de Ambassade van Frankrijk in België.

Voor meer informatie:

Eline Verbauwhede | eline@smak.be | tel.: +32 (0)9 240 76 60 | gsm: +32 (0)479 27 06 04
www.smak.be